

Mythologia, Venise, 1567 - VIII, 16 : [17] De Asopo

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre VIII

[Mythologia, Francfort, 1581 - VIII, 17 : De Asopo](#) est une version augmentée de ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre VIII

[Mythologie, Paris, 1627 - VIII, 18 : D'Asope](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre VIII

[Mythologie, Lyon, 1612 - VIII, 17 : D'Asope](#) est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la notice Équipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Venise, 1567 - VIII, 16 : [17] De Asopo, 1567

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 08/08/2025 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/933>

Présentation du document

Publication Venise, Comin da Trino, 1567

Exemplaire Munich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ)

Res/4 Ant. 50

Formatin-4

Langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination 259r°-259v°

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses [Asopos](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

Dr. A. f. o. s.,

Cat. xvi.

A T vero Asopus amnis, cuius filiam Aeginam Jupiter rapuit, fuit Oceanus & Tethys filius, ut sensit Acusilaus, alii Neptuni & Perus, ut ait Atheniensis Apollodorus libro 3. Bibliotheca. At Nicanor Samius in libro secundo de flaminibus Louis & Clymenes filium fuisse dixit. Sesostris autem lib. nono rerum Ibericarum Himeri & Cleodices filium fuisse tradidit. Paus. in Corinthiacis Neptuni & Ceclus filium fuisse creditum memorat. Hanc maiorum scriptorum pars patria fuisse Thebanum uxoremque duxisse Metopen Ladonis filiam afferunt, de qua Pelaguntem, Ismenumque suscepit.

Mythologiae

suscepit, & filias viginti, inter quas fuit Salamin, Harpine, Coryra, Thebe, Iomene, Antiope, Oeroc, Cleone, Nemea, Sinope, quam raptam ab Apolline memorant, & in Pontum deportatam, e quo Syrum peperit, qui Syrix nomen dedit, ut ait Philostephanus. At Dionysius in situ orbis a loue raptā fuisse Sinopen ita scripsit;

τε αὐτὸν θαυμάσιον δρώσατε Καταρρέων.

εγίνεται δημητρίου τούτη τοποθεσία τοῦ Σύρου

ποτὲ οὐαὶ μητρός, οὐ ποτὲ τετελειωμένη

λεγαίνεται, καὶ τρεῖς οὐαὶ μητρός εἰσιν.

10

Errantem cepit qui Asopida namq; Sinopen,

Quam tristem in regione sua sopiauit, ut illum

Jupiter admonuit correptus amore puerū.

Inuitam idcirco e patriis hanc ceperat agris.

Alii tamen, inter quos fuit Andron Teius, unam fuisse ex Amazonibus Sino-pem tradiderunt: alii Martis & Aeginæ filiam. Fuit etiam Aegina, quam Iu-piter rapuit, Asopi filia: quam cum studiosè quereret Asopus, neque uspiā inueniret, a Sisypho pacta mercede ut perennem aquam in Acrocorintho pro indicio obtineret, inuenit. Eius indicii poenas apud inferos luere Sisy-phum nonnulli tradiderunt, atque Asopum ipsum cum Iouem insequeretur

20

fulmine percussum fuisse, ut ait Callimachus. Fuit enim Asopus Thebano-rum fluuius, qui suos fontes habuit in Arzibyrze, Trachiniamque Scolum vocatam præterfluebat: qui cum fulmine iactus fuisse est in sua fluenti, & diu postea carbones devehere soeuit, ut ait Apollod. libro tertio. Ab hoc fluui o regio vniuersa in agro Thebano iuxta Cithronem montem Asopia vocata fuit, ut est apud Strab. libro nono. Pausanias scripsit in Corin-thiacis Asopum amnem in finibus Phliasiorum suos ortus habuisse, qui per Sicyoniorū agrum lapsus in mare intrat iuxta Corinthum. Atqui cum mul-ti fuerint Alopi, rationi conuenit & varias regiones, & varios ortus illis fuisse assignatos. At finixerunt antiqui Asopum fuisse hominem, cui actio-nes istas tribuerunt. Alii hominem fuisse vere crediderunt; qui, quoniā ter-

30

ram forte excavans Asopi fluuii fontes reperiisse, obtinuit ut fluuius de suo nomine dicereatur. Aiunt hunc fuisse Iouis, vel Neptuni, vel Oceani filium, quod ex aere in aquam verso, oriantur flumina, ut ait Aristot. in Meteor. vel quod mare principium est omnium fluuiorum. Huius filiæ multæ dicuntur, quæ sunt vel riui, vel aquarum proprietates, quæ multa nomina fortis sunt. Fabulantur illum raptæ filia fuisse fulmine percussum cum Iouem inseque-retur, quia siccitas cœli & calor iam riuos exieauerat, & cum ipse fluuius extenuatus in vapores verteretur, Iouem insequebatur, & ob calorem pro-pe exiccatus fulmine dictiu percussus. Fuit enim maxima siccitas aliquan-do in agro Thebano & in Aegina, quare locus datus est fabulæ. At nunc de Deucalione dicamus.

40

De Deucalione,

Cap. XVII.

D Eucalionis diluvium, & aquarum copia, quæ fuerit, nemini obscuræ est; at cur illud diluvium ita factum sit, pauci omnino tradiderunt: sed nos ut in ceteris consueuimus, hoc etiam explicemus. Fuit Deucalion Promethei filius, ut scripsit libro 3. Apollonius;

768